УДК 616.12 – 008.331.1 + 616.24-06] : 615

ЗАСТОСУВАННЯ КОМБІНАЦІЇ ВАЗОПРОТЕКТОРУ ТА ДІУРЕТИКУ В ЛІКУВАННІ МУЛЬТИМОРБІДНОЇ ПАТОЛОГІЇ

А.В. Вахненко, Н.В. Моісєєва, А.А. Капустянська

Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Ключові слова: негоспітальна пневмонія, ексудативний плеврит, артеріальна гіпертензія, L-аргінін, торасемід.

В сучасних умовах лікарю доводиться щодня працювати з мультиморбідною патологією. У хворих на фоні артеріальної гіпертензії (АГ) виникає негоспітальна превмонія, що ускладнюється ексудативним плевритом. При поєднанні різних соматичних патології перед лікарем особливо гостро постає питання призначення достатньої фармакологічної терапії.

В дослідження було включено 43 пацієнти з НП ускладненою ексудативним плевритом на фоні АГ віком від 46 до 65 років. Всі пацієнти були розподілені на три групи: I група (клінічна А) (17 чоловік) – зі стандартним комбінованим лікуванням, в яке входило призначення торасеміду 5 мг 2 рази на добу per os; II група (клінічна В) (18 чоловік) – комплекс лікування складав призначення торасеміду пролонгованої дії в дозі 10 мг на добу; III група (клінічна С) (18 чоловік) – комплекс лікування включав торасемід пролонгованої дії по 10 мг per os на добу в комбінації з L-аргиніном 4,2%, який призначали внутрішньвенно по 100 мл 1 раз на добу протягом 10 днів.

Застосування комбінації препаратів торасеміду пролонгованої дії та L-аргиніну в лікуванні хворих з НП ускладненою ексудативним плевритом на фоні АГ, призводило до покращання сатурації, біохімічних показників крові, а також прискорювало одужання хворих. Також виявляли позитивну динаміку при рентгенологічному дослідженні легень. Досягли позитивного

критерію оцінки якості життя, що виражалось в значному зменшенні фізичних обмежень й у високій соціальній активності пацієнтів.

Результати проведеного дослідження довели перспективність застосування комбінації лікарських засобів, які впливають на різні ланки патогенезу при мультиморбідній патології у хворих. Це дозволить лікарю в клінічній практиці індивідуалізувати підхід до лікування кожного хворого.